

Vergaderjaar 1985–1986

19483

Wijziging van de Interimwet op het speciaal onderwijs en het voortgezet speciaal onderwijs met betrekking tot de ambulante begeleiding en de Overgangswet ISOVSO voor ter zake van artikel 173 van het Besluit buitengewoon onderwijs 1967 ingestelde beroepen

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING*Artikel I*

In artikel 19, twaalfde lid, van de Interimwet op het speciaal onderwijs en het voortgezet speciaal onderwijs (ISOVSO) (Stb. 1984, 654), zoals dat thans luidt, wordt bepaald dat het schoolwerkplan aangeeft welke voorzieningen worden getroffen ten behoeve van leerlingen die zijn overgeplaatst naar een school voor basisonderwijs of een school voor voortgezet onderwijs (de zogenaamde ambulante begeleiding). Op grond van artikel 19a van de ISOVSO worden bij algemene maatregel van bestuur voorschriften gegeven omtrent onder meer de aard van de voorzieningen bedoeld in artikel 19, twaalfde lid, en de eisen waaraan deze moeten voldoen, alsmede de faciliteiten die voor de voorzieningen bedoeld in artikel 19, twaalfde lid, ter beschikking worden gesteld en de soorten van scholen die daarvoor in aanmerking komen.

De hierboven bedoelde algemene maatregel van bestuur, het Onderwijskundig besluit ISOVSO (Stb. 1985, 517), voorziet in artikel 14 in ambulante begeleiding voor zowel leerlingen die zijn overgeplaatst naar een school voor basisonderwijs of voortgezet onderwijs, als voor leerlingen die rechtstreeks zijn geplaatst op een dergelijke school. De mogelijkheid voor ambulante begeleiding van leerlingen die rechtstreeks op een school voor basisonderwijs of voor voortgezet onderwijs zijn geplaatst, is in het Onderwijskundig besluit ISOVSO mede opgenomen op verzoek van de onderwijsorganisaties. Dit staat echter op gespannen voet met het bepaalde in artikel 19a, eerste lid onderdeel c, jo. artikel 19, twaalfde lid, van de ISOVSO, omdat de wet alleen spreekt over overgeplaatste leerlingen en niet over leerlingen die rechtstreeks in het regulier onderwijs zijn geplaatst. Om aan deze situatie een einde te maken, stel ik aanpassing van de ISOVSO op dit punt voor.

Artikel II

Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die door een besluit als bedoeld in artikel E 3 rechtstreeks in zijn belang is getroffen, kan ingevolge het bepaalde in artikel A 2 daartegen beroep instellen. Het is mogelijk dat de beslissing van de Kroon in beroep ertoe strekt dat alsnog een rijksbijdrageverklaring wordt afgegeven of toestemming als bedoeld in artikel E3, vierde lid, wordt verleend. Afgifte van rijksbijdrageverklaringen na 1

januari 1986 zou echter gelet op het tweede en derde lid van artikel E 3 geen effect meer hebben, terwijl de mogelijkheid zich kan voordoen dat effectuering voor 1 januari 1987, in verband met de geringe nog resterende tijd, niet meer haalbaar zou zijn. De Overgangswet ISOVSO (Stb. 1984, 653) biedt daarvoor geen voorziening. Om uit deze impasse te kunnen geraken, wordt thans voorgesteld de mogelijkheid te openen om, indien de beslissing van de Kroon daartoe aanleiding geeft, de school ook na die datum voor bekostiging in aanmerking te brengen als school voor speciaal onderwijs, voor voortgezet speciaal onderwijs of voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs. Het onderwijs aan de desbetreffende school dient dan een aanvang te nemen binnen 1 jaar na de datum van de beslissing.

Artikel III

Ik stel voor de wijzigingen met terugwerkende kracht tot en met 1 augustus 1985 in werking te laten treden. Met betrekking tot artikel I zij daartoe opgemerkt dat vanaf 1 augustus 1985 beschikbaar gestelde faciliteiten worden gelegaliseerd. Omdat het niet mogelijk is het bevoegd gezag te verplichten het schoolwerkplan – een term die overigens op grond van artikel D 2, derde lid, van de Overgangswet ISOVSO tot 1 augustus 1987 moet worden vervangen door «leerplan» – met terugwerkende kracht aan te vullen met de voorzieningen voor leerlingen die rechtstreeks in het regulier onderwijs zijn geplaatst en die ambulante begeleiding ontvangen, stel ik voor deze verplichting per 1 augustus 1986 in werking te laten treden.

Teneinde te bewerkstelligen dat alle in beroep genomen beslissingen die strekken tot het afgeven van rijksbijdrageverklaringen kunnen worden geëffectueerd, is het verlenen van terugwerkende kracht aan artikel II noodzakelijk.

Het advies van de Onderwijsraad

Nadat de Onderwijsraad over het in dit wetsvoorstel als de artikelen I en III opgenomen voorstel had geadviseerd, is gebleken dat er behoefte bestaat aan een voorziening als opgenomen in artikel II. Het advies van de Raad strekt zich derhalve alleen uit over de artikelen I en III. De Onderwijsraad kan met het voorstel instemmen. Wel wijst de raad erop dat aan het mogelijk maken van ambulante begeleiding vanuit scholen voor (voortgezet) speciaal onderwijs ten behoeve van leerlingen die een dergelijke school nimmer hebben bezocht, inherent is dat de instellingen die deze vorm van ambulante begeleiding verzorgen, ook over voldoende onderwijsondersteunend personeel dienen te beschikken. De raad vreest dat, nu het Onderwijskundig besluit ISOVSO (Stb. 1985, 517) en het Formatiebesluit ISOVSO (Stb. 1985, 518) hier niet in voorzien, de voorgestelde vorm van ambulante begeleiding niet goed van de grond zal kunnen komen of ten koste zal gaan van bestaande andere vormen van ambulante begeleiding.

Zoals reeds in de nota van toelichting op het Formatiebesluit ISOVSO naar aanleiding van het advies van de Onderwijsraad op dat besluit is gesteld, zijn de faciliteiten op het punt van de formatietijd voor het niet-onderwijzend personeel in 1982 verhoogd. Een verdergaande verbetering is om budgettaire redenen nu niet mogelijk. Voorts is reeds aangegeven dat het denkbaar is dat op basis van de evaluatie over twee jaar, als aangetoond kan worden dat het beleid ter zake van de ambulante begeleiding zijn vruchten afwerpt, extra faciliteiten kunnen worden verleend.

Deregulering

Dit wetsvoorstel is getoetst aan de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregelen van bestuur en blijkt geen bezwaren uit dien hoofde te ontmoeten.

De Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen,
G. van Leijenhorst